

Voor ons christenen is zo belangrijk, wat God gedaan heeft door Christus.

Wanneer wij nu voor God, de Vader komen, dan zijn wij omhuld, bekleed met Christus. Dan hebben we het niet over Jezus van Nazareth die hier op aarde heeft rondgewandeld, maar wij zijn bekleed met de opgestane, triomferende, verheerlijkte Christus.

Toen Hij toentertijd onder de mensen was en in het bijzonder bij zijn discipelen, heeft Hij niet openlijk onderwijs daarover kunnen geven, maar Hij leerde over deze boodschap van het Koninkrijk op een verholde wijze met behulp van gelijkenissen. En de gelijkenis over de vader en zijn beide zonen is nu voor ons heel instruerend. Maar er zijn ook andere onderwijzingen van Jezus hierover. Want ook Paulus, Petrus en Johannes schreven erover in hun brieven. Niet te vergeten de brief aan de Hebreeën.

Al deze verschillende nieuwtestamentische geschriften spreken over deze fantastische positie, die God ons gegeven heeft in Christus.

Van morgen gaan we beginnen in Hebreeën hoofdstuk 4.

Gisteren ben ik ermee begonnen te zeggen, dat wanneer u een man of vrouw van de Geest bent, dat u dan ook een man of vrouw van het Woord moet zijn.

U moet weten, dat een van de misleidingen, die de laatste jaren de kerk is binnengeslopen, is dat als wij de zalving van de Geest hebben, dat we dan niet veel aandacht meer aan het Woord van God hoeven te schenken. En dat is een absolute misleiding. Onthoudt u maar goed, wie de misleider is. Het is namelijk precies datgene wat satan wil, dat christenen denken.

U herinnert zich vast wel, dat satan Jezus probeerde te verleiden in de woestijn, maar Jezus gaf hem steeds antwoord met het Woord van God.

Door het hele Nieuwe Testament heen wordt voortdurend verwezen naar het feit dat alles wat er plaats vindt, vervulling is van wat er in de oudtestamentische geschriften voorzeggd werd. Er wordt een beroep gedaan op de autoriteit van het Woord van God door de hele bijbel heen en dat doet Jezus zelf ook. Zoals Johannes zegt in de opening van zijn evangelie: 'Jezus is het Woord van God.'

'Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid.' (Joh. 1:14)

Wanneer u christenen hoort zeggen: 'We hebben het Woord niet nodig, want wij hebben de zalving!' dan is, wat zij eigenlijk zeggen: 'Wij hebben Jezus niet nodig, want we hebben de Heilige Geest.' Als men het op die manier stelt, dan is gemakkelijk in te zien, dat dat een dwaze gedachte is.

Waarom zeggen mensen deze dingen dan toch? Omdat zij meer geloof hechten in ervaringen, dan in openbaringen. Maar wanneer God ons een openbaring geeft van de Waarheid door zijn Woord en door zijn Geest, dan ervaren we die Waarheid. Maar de Waarheid is altijd de Waarheid, of men het nu ervaart of niet. Als een mens leeft bij zijn gevoelens, dan zal hij een ongestadig geloof hebben.

6 'Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel opzicht twijfelende, want wie twijfelt, gelijkt op een golf der zee, die door de wind aangedreven en opgejaagd wordt.

7 Want zulk een mens moet niet menen, dat hij iets van de Here zal ontvangen,

8 innerlijk verdeeld als hij is, ongestadig op al zijn wegen.' (Jak. 1:6-8)

Als de ervaring goed zou zijn, dan is het geloof sterk, maar als er weinig te ervaren is, dan is het geloof zwak. Maar zó leven, is niet wat God wil en voor zijn kinderen in gedachten heeft.

De basis van ons geloof is geloof in Gods Woord. Jezus zei:

35 'De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan.' (Matth. 24: 35)

Het Woord van God is hetzelfde voor elke christen, in elke situatie, en het verandert nooit. Jezus Christus is het Woord van God, '(Hij) is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid.' (Hebreeën 13:8)

Dus als wij ons geloof baseren op Gods Woord, dan weten wij, dat we daarin een heel stevige fundering hebben.

Aan het einde van de Bergrede gebruikte Jezus de illustratie van de wijze, verstandige man, die zijn huis bouwt op een rots, terwijl een dwaze man zijn huis op zand bouwt. Het is dan heel interessant, wat Jezus daarbij aangaf, wat precies het verschil tussen deze beide mensen uitmaakt. De wijze man hoort het Woord en brengt het in praktijk. De dwaze man krijgt ook het Woord te horen, maar brengt dat niet in praktijk. Zij horen het allebei en de wijze man is de man van het Woord. De dwaze man is de man van ervaringen. Begrijpt u het?

Wij moeten het Woord ervaren, maar wij moeten ons geloof niet baseren op ervaringen. Want anders, als de ervaring verdwijnt, dan blijft er niets over.

'De raad des HEREN houdt eeuwig stand, de gedachten zijns harten van geslacht tot geslacht.' (Psalmen 33:11)

'Het gras verdort, de bloem valt af, maar het woord van onze God houdt eeuwig stand.' (Jesaja 40:8)

Het Woord van God is altijd de waarheid. Jezus zei - en luister nu heel goed:

31 'Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Als gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij

32 en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.' (Joh. 8: 31,32)

De Geest van God zal nooit iemand vrij maken zonder het Woord.

Jezus zei:

13 'Wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen.

14 Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het mijne nemen en het u verkondigen.' (Joh. 16:13,14)

Dat was, wat de Geest van God ons gisteravond heeft gezegd: Hij nam het Woord en proclameerde dat naar ons toe.

Maar waarom is dit nu zo belangrijk? Ik ben bekleed met Christus. Niet omdat ik een prediker ben, maar omdat ik een gelovige ben. Dus u bent ook bekleed met Christus.

Voel ik mij bekleed met Christus? Dat doet er helemaal niet toe. Het maakt niet uit, hoe ik mij voel. Maar ik ben met Hem omhuld.

Toen ik vanmorgen opstond, heb ik mij aangekleed. Ik heb gebeden. Ik heb ontbeten. Ik heb samen met de anderen gebeden. Ik praat nu met u. Maar niet één keer, vanaf het moment, dat ik vanmorgen ben opgestaan, ben ik mij ervan bewust geweest, dat ik bekleed was. Ik heb geen mantel om mij heen gevoeld. Ik heb er zelfs niet over nagedacht. Maar het punt is, dat zelfs al heb ik niet ervaren, dat ik bekleed ben, toch ben ik wel degelijk bekleed. Of ik mij nu bekleed voel met Christus, dat heeft er helemaal niets mee te maken. Maar het feit is, dat ik bekleed ben met Christus. Zijn leven is mijn leven. Dat zegt de Schrift. Zijn gerechtigheid, zijn heiligheid, zijn vrede, zijn vreugde, alles wat Hij is en heeft, dat behoort mij toe, omdat ik bekleed ben met Hem. En dat geeft mij de vrijmoedigheid van toegang tot de troon van God. Eigenlijk zijn wij christenen, als u erover na zou denken, maar een vreemd stel mensen. Wij weten, hoe belangrijk het is, om vertrouwen te hebben. We willen in een relatie van vertrouwen leven met God. We willen erop vertrouwen, dat als wij bidden, dat wij dan ook antwoord van God zullen krijgen en dat God zal doen, wat wij van Hem vragen. Maar op de een of andere manier denken wij: 'Als ik nu maar goed voor God sta, als ik Hem maar gehoorzaam ben geweest, als de verstandhouding tussen God en mij maar vlekkeloos is, dan kan ik vol vertrouwen zijn, dat God mij hoort en dat Hij mijn gebed zal beantwoorden.'

Maar het probleem is, dat wij ons maar heel zelden zo voelen. Want vaker zijn we er ons meer van bewust, hoe we tegenover God te kort geschoten zijn en Hem mishaagd hebben – soms hebben we ons beholpen met een compromis te sluiten en allerlei dingen toe te laten in ons leven, terwijl we eigenlijk wel weten, dat God dat niet wil.

En zo zwabberen we heen en weer, en we zijn onzeker geworden, of God ons wel zal willen horen. Zal God echt mijn gebed wel willen beantwoorden?

Maar al dit soort denken is helemaal verkeerd, want eigenlijk zegt dat: Mijn naderen voor God is afhankelijk van mijn optreden. Als ik voor mijzelf vind, dat ik het goed doe, dan kan ik vertrouwen hebben, maar als ik denk, dat ik het niet goed doe, of God ergens mee heb mishaagd, dan zal ik dat vertrouwen niet hebben. En dat betekent dus, dat mijn geloof niet in Jezus is, of in wat Hij gedaan heeft, maar mijn geloof is in mijzelf en in de vraag, of ik het al of niet goed doe.

Hoort u dat? Als ik besef, dat door de genade van God ik bekleed ben met Christus, dan maakt het helemaal niet uit, hoe ik mij voel. Ik voel misschien helemaal niets, alsof God wel miljoenen mijlen van mij verwijderd is, maar ik ben nog altijd bekleed met Christus. Hij is nog steeds mijn leven. Hij is mijn vreugde. Hij is mijn redding. Hij is mijn gezondheid. Hij is mijn alles. Bent u er nog? Bent u nog steeds in dezelfde samenkomst als ik?

Want dit is het prachtige van geloof, namelijk dat ons geloof niet in onszelf is. Het is niet in onze ervaring en evenmin in onze gevoelens. Ons geloof is in Jezus en zijn woord, dat nooit verandert. De enige constante factor in uw leven is Jezus. Alle andere dingen veranderen. Iedereen zal u in de steek laten, zelfs de mensen, van wie u het meeste houdt. Maar Jezus is de enige die altijd dezelfde is en die u nooit in de steek zal laten. Zijn Woord is altijd te vertrouwen en Hij waakt over zijn Woord en hij voert het ook uit. Amen!

11 ´En het woord des HEREN kwam tot mij : Wat ziet gij, Jeremia? Toen zeide ik: Ik zie een amandeltwigg.

12 Daarop zeide de HERE tot mij: Gij hebt goed gezien, want Ik waak over mijn woord om dat te doen.´ (Jer.1:11,12)

Dus in Kingdom Faith onderwijzen we onze kinderen, om jonge mannen en vrouwen van het Woord te zijn. Ze zijn machtig gezalfd door de Geest, maar wij onderwijzen onze kinderen, om leiders te zijn in de kerk, terwijl zij zeven, acht, negen jaar oud zijn.

Op zondagen kun je ze voor een uur wel horen lofprijzen en aanbidden. Vaak liggen zij dan plat met hun gezicht op de grond voor God.

Het was een maand geleden, op een zaterdag, een dag als vandaag. Ik hoorde alleen achteraf wat er gebeurd was. Toen aanbaden zij God tijdens achter een in de Geest, twee en een half uur lang, niet door liedjes te zingen, maar in de Geest, voortdurend. Ik heb het nu over kinderen van zeven tot twaalf jaar oud. Toen schreven zij alle profetische openbaringen op, die God hun in die tijd had gegeven.

Dus het zijn wel degelijk jonge mannen en vrouwen van de Geest. Maar dat is niet goed genoeg, om hen te ontwikkelen in discipelen, tenzij er ook sprake is, dat zij mannen en vrouwen van het Woord zijn. En zij weten en begrijpen dat. Halleluja!

Ik zou alleen graag willen, dat oudere christenen dat ook zouden begrijpen. Want, ziet u, als u dat begreep, dan zou u iedere dag, echt iedere dag tijd besteden, om u te voeden met het Woord van God. Ik denk, dat ik gemiddeld een uur per dag mij voed met het Woord van God. En dat heeft dan geen verband met voorbereidingen voor mijn spreekbeurten, maar ik voed mijzelf met het Woord van God. En waarom? Omdat Gods Woord het brood des levens is. Misschien denkt u wel bij u zelf: Ik zou wel willen, dat ik een uur te besteden had op die manier. Maar ik stel me zo voor, dat ik het een stuk drukker heb, dan velen van u. En voor mij, om die tijd vrij te maken, om met Gods Woord bezig te kunnen zijn, betekent het, dat ik die tijd om vijf uur ´s ochtends moet nemen.

Maar dat is voor mij belangrijker, dan mijn ontbijt gebruiken. Het is voor mij, dat ik mij voed met het levende Woord van God.

U hoort mij niet zeggen, dat ú het om vijf uur ´s ochtends moet doen. Maar wat ik zeg, is dat u er wijs aan doet, om u te voeden met het Woord en dat ook in praktijk te brengen.

Dat is toch juist, waarom God u de Heilige Geest gegeven heeft. Dat is niet, om geestelijk in extase te raken, maar om u de kracht te geven, om God te horen in zijn Woord en de kracht, om dat Woord, dat u gehoord heeft, uit te leven. Dus dat doet u niet in uw eigen kracht, maar in zijn kracht.

Hier in hoofdstuk vier van de brief aan de Hebreëen zullen we vers negen gaan lezen. De schrijver heeft juist uit een psalm geciteerd:

´Heden, indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet.´ (Hebr. 4:7)

U hoort dus zijn stem, telkens wanneer u uw bijbel gaat lezen. U kunt zijn stem horen door de Geest. Maar alles, wat u hoort door de Geest, moet u toetsen met behulp van het Woord, om er heel zeker van te zijn, dat het inderdaad de Heilige Geest is geweest, die u gehoord hebt en niet een andere geest. Want de Heilige Geest zal altijd spreken in overeenstemming met Gods Woord.

Dus als u Gods Woord gehoord hebt, verhardt dan uw hart niet.

En dan gaat de schrijver in vers negen verder:

9 ´Er blijft dus een sabbatsrust voor het volk van God.´ (Hebr. 4:9)

Hier moet ik u even iets uitleggen. Wat hier staat, heeft niets te maken met de sabbatdag. De schrijver heeft het hier niet eens over de sabbatdag als een dag van aanbidding. Maar wat hij hier nu uitlegt, is dit: Wij leven nu, voortdurend, elke dag, in de sabbat van God.

En wat hij zegt is het volgende: Dat God zijn werk compleet gemaakt heeft in Christus.

Namelijk door het kruis, de opstanding, de Hemelvaart en het zenden van de Heilige Geest. En daarin heeft God alles voltooid.

Dus de Heilige Geest stelt ons nu in staat, om te leven in dat, wat God al eerder voltooid had.

Dus God rust uit van zijn werk en het is de Heilige geest, die, wat God al heeft gedaan, werkelijkheid maakt in onze levens. En daarom zegt de schrijver in het volgende vers:

10 ´Want wie tot zijn rust is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, evenals God van de zijne.´ (Hebr. 4:10)

Met andere woorden: We werken niet voor God, om iets bij Hem gedaan te krijgen, maar we leren, te leven uit geloof in wat Hij al lang gedaan heeft. We doen niet ons best in eigen kracht om iets gedaan te krijgen, maar wanneer ons geloof in Hem is, in zijn Woord, in wat Hij gedaan heeft, dan zal God ons zeker veel vrucht doen dragen. Bent u er nog steeds?

Het is allemaal een kwestie van geloof. En later in de brief aan de Hebreëen lezen we:

´Zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken.´ (Hebr. 11:6)

Halleluja!

De enige manier, waarop u God kunt behagen, is door te leven uit geloof in wat Hij gedaan heeft. Want wanneer u dat gelooft, dan weet u - het maakt niet uit, hoe u zich voelt, of wat uw omstandigheden zijn - dat u vandaag omkleed bent met Christus.

Vandaag hebt u de ring, die aanduiding geeft, dat u bekleed bent met gezag, aan uw vinger.

Vandaag ook zijn ´uw voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes.´ (Efez. 6:15)

En vandaag maakt u deel uit van het hemelse feest. En het maakt weer niet uit, hoe u zich voelt, of wat uw omstandigheden zijn, welke tegenstand u ondervindt, of wat de mensen om u heen aan het doen zijn. Maar u bent bekleed met Christus, u draagt de ring van autoriteit en draagt de schoenen, die duiden op de bereidvaardigheid, om het evangelie van vrede te verkondigen. U moogt zich bewust zijn, genodigde te zijn van het overwinningsfeest van de Opgestane. Sommigen zouden nu wel ´Halleluja!´ willen zeggen.

Dit is namelijk het goede nieuws.

Maar toch hoor je zo vaak christenen zeggen: 'Ah, ik voel me niet zo goed. Ik voel me zo zwaar. De duivel zit me weer dwars. Alles is zo moeilijk.'

Ziet u, dit zijn dwaze mensen. Zij hebben het Woord gehoord, maar ze brengen het niet in praktijk. Amen! Zij geloven niet in de openbaring, die de Schrift brengt: Bekleed te zijn met Christus. Leven in Hem.

Het geheim is dit, wat God heeft willen bekendmaken:

1 'Hoe rijk de heerlijkheid van dit geheimenis is onder de heidenen: Christus onder u, de hoop der heerlijkheid.' (Kol. 1:27)

De schrijver van de brief aan de Hebreëen zegt: Als u geniet van de sabbatvrede van God, dan rusten we uit van onze eigen activiteiten en werken. Dat betekent natuurlijk niet, dat wij met onze armen over elkaar kunnen gaan zitten en niets meer doen.

Maar denkt u hier nu eens over na: U bent daar en Christus is er in u. Als u nu bepaalde dingen wilt doen, of Christus in u doet die dingen, wat zal dan een beter resultaat opleveren, denkt u?

Maar Christus in u kan het niet doen, omdat u het al aan het doen bent. Een auto kan maar door één persoon tegelijkertijd bestuurd worden. Het is dan alsof Jezus zegt: 'Rijd u, of laat u Mij rijden?' 'Nee, dat is goed, Heer. Ik rijd wel. Blijft U maar lekker op uw passagiersstoel zitten. En als het nodig is, dan kunt U het van mij wel overnemen.' Als u hierover nadenkt, dan klinkt dat niet zo heel verstandig. Wanneer u de Schepper van al wat is altijd bij u hebt en u keert zich tot Hem en zegt: 'Ik doe het wel.'

Ziet u, dit beledigt ons vlees. Uw vlees is uw eigen leven, het is uw zelf. En we willen geloven, dat er iets goeds in ons zelf is. Ik kan iets goeds doen. Ik kan iets goeds doen voor God. Ik, ik, ik, ik. Alleen het probleem is, dat Jezus zegt, dat in ons vlees, in ons zelf-leven niets goeds is.

17 'En toen Hij op weg ging, liep iemand op Hem toe, viel op de knieën en vroeg Hem: Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?

18 En Jezus zeide tot hem: Waarom noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan God alleen.' (Mark. 10:17,18)

God is in u, maar Hij heeft geen woning gezocht in uw vleeselijk leven. Begrijpt u dit? En dit is het, waar de schrijver aan de Hebreëen het over heeft. Leest u maar mee:

1 'Laten wij er dus ernst mede maken om tot die rust in te gaan, opdat niemand ten val kome door dit voorbeeld van ongehoorzaamheid te volgen.

2 Want het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zo diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten. (Hebr. 4:11,12)

Jezus is het Woord van God. En het woord dat Hij spreekt, is het Woord van God. De woorden, die Hij ons geeft in de Schrift, de hele Schrift, is het Woord van God.

Het heeft allemaal de autoriteit van God. Dit zijn niet de gedachten van mensen, maar zij zijn een openbaring van God.

Dus uw meningen of opvattingen sterven tegelijk met u. Maar Gods Woord zal eeuwig blijven bestaan, want er is niets, dat het nodig maakt, dat de waarheid herzien moet worden en dat die er dan ook in wordt aangebracht, zoals dat met de Koran het geval is geweest. De waarheid kan nooit veranderd worden.

De schrijver zegt, dat dit Woord van waarheid is als een tweesnijdend zwaard, heel scherp. En het snijdt, om scheiding te brengen tussen ziel en geest.

Ik vraag u nu, om mij even aan te kijken. Aan deze kant moet u zich uw zielenleven voorstellen, uw natuurlijke leven, en aan de andere kant is de geest, uw menselijke geest. Het Woord van God snijdt die twee uit elkaar en laat heel duidelijk zien, wat van de ziel en wat van de geest is.

Uw ziel is uw natuurlijke leven en ieder mens heeft een ziel. Jezus, in zijn menselijk leven, had evengoed een ziel. De ziel bestaat uit drie onderdelen: Uw denken, uw gevoelens en uw wil. En die drie werken samen en vormen uw persoonlijkheid en karakter.

Uw lichaam geeft huisvesting aan uw ziel. En uw lichaam zal alles doen, wat gezegd wordt door de ziel. Dus u neemt bijvoorbeeld een beslissing: Als u mij deze kant ziet oplopen, dan is dat, omdat mijn ziel een besluit genomen heeft, om die kant op te lopen. Mijn lichaam zou niet kunnen bewegen, tenzij het daartoe de opdracht kreeg van mijn ziel. Amen?

Welnu, voordat u wedergeboren was, was uw geest dood.

God is Geest, Hij is geen ziel. Dus God communiceert niet rechtstreeks met uw ziel, maar met uw geest.

Voordat u wedergeboren was, was er geen wezenlijke, warme communicatie tussen u en God. Misschien hebt u God ervaren op bepaalde momenten, maar er was geen rechtstreekse communicatie mogelijk.

Toen u wedergeboren werd, kwam de Heilige Geest van God en Hij kwam wonen in uw geest. Op dat moment werd u geestelijk tot leven gebracht.

God heeft niet uw ziel vervuld, Hij heeft uw geest vervuld.

De tijd schiet mij nu te kort, om alle schriftgedeelten met u door te nemen, maar dit is, wat de Bijbel zegt en het is waar voor u als christen, in uw geest. God ziet u, bekleed met Christus, volledig aanvaard, volkomen door zijn liefde ingesloten, schuldeloos, heilig, voor altijd volmaakt gemaakt, nu al volmaakt in uw geest.

Er is volmaaktheid in uw geest, want Christus is in uw geest en Hij is volmaakt. Zijn Geest leeft in uw geest. Dus wie geheiligd, heilig gemaakt zijn, zijn voor altijd volmaakt. De Schrift zegt, dat die heiligmaking al gebeurd is. God ziet u volmaakt in Christus, want u bent bekleed met Christus. Dit is toch wel een 'Halleluja!' waard, niet?

Waar een mens zich het meest van bewust is, dat is van zijn zielenleven. Dat is de plaats, waar ons natuurlijke denken is en onze natuurlijke gevoelens, en waar we iedere dag van ons leven onze beslissingen nemen.

We weten, dat we een heleboel gedachten kunnen hebben, die niets te maken hebben met Christus. Misschien zijn onze gedachten onzuiver, niet godvruchtig, of zelfs onrein. Jaloerse, of hebzuchtige, of egoïstische gedachten, gedachten van trots kunnen het zijn, maar toch heerst in onze geest het denken van Christus. Dat is dan dus niet in uw ziel.

Heel veel christenen worden misleid. Zij denken namelijk, dat wanneer zij bidden, dat elke gedachte die bij hen binnenkomt, van God is. Maar dat is niet waar. U kunt heel wat zielse gedachten hebben, terwijl u bidt. Er is ook heel wat aanbidding, dat voornamelijk uit de ziel voortkomt, in plaats van uit de geest. En de ziel vindt dat wel prettig. Sentimentele liedjes en muziek. Maar Jezus zegt:

'God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid.' (Joh. 4:24) Aanbidding is er niet voor onszelf. Het gaat er niet om, dat wij die liederen en muziek prettig vinden, omdat het voor onze ziel zo aangenaam is. Nee, het gaat erom, dat wij Hem aanbidden. Het is om Hem de glorie en heerlijkheid te geven. Het is de Geest, die hier ziel en geest uit elkaar deelt. En dit is dan van de geest en dat is van de ziel.

En daarom had ik het hiervoor over die kinderen, die tweeënehalf uur achtereen konden aanbidden in de geest. Gedurende die tijd zullen zij hooguit twee of drie liedjes hebben gezongen, omdat zij geleerd hebben, om mee te gaan met de Geest.

Waar wij ons, gedurende ons hele leven, heel erg van bewust zijn, dat is ons zielenleven.

Voordat u wedergeboren was, leefde u een leven, gekentekend door de ziel, zonder de geest. Zodra u vervuld werd met de Geest, wat wilde God toen van u? Het is zijn verlangen, dat uw geest uw zielenleven gaat beïnvloeden, zodat uw ziel onder de autoriteit van uw geest gaat komen.

Uw ziel is van nature onafhankelijk, beter nog gezegd: opstandig. Het wil zich niet onderwerpen aan wie dan ook, zelfs niet aan God. Een mens wil met zijn leven doen, wat de ziel het meeste zint. Maar Jezus zegt, dat wij op die manier zijn discipelen niet kunnen zijn. Jezus verwoordt dat zo:

‘Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij komt, kan mijn discipel niet zijn.’ (Luk. 14:27)
Het Griekse woord in de grondtekst heeft hier de betekenis 'zijn ziel verloochenen, niet thuis geven aan zijn ziel'. U moet niet thuis geven aan uw zielse verlangens. U moet die leren verloochenen. Dat is te vergelijken met het zelf een kruis opnemen, als Romeinen u ervoor zouden aanwijzen, en er Jezus mee volgen. Dit heeft te maken met wandelen in de geest. Amen?

Maar de ziel wil zichzelf helemaal niet wegcijferen. En de duivel zoekt altijd de kant van de ziel. U wilt uzelf niet verloochenen, u zult proberen, alles te krijgen, wat u voor uw genoegen maar binnen zou willen halen.

Maar wat Jezus belooft, als wij ons zelf verloochenen, en eerst het Koninkrijk van God zoeken, is dat dan al die dingen ons gegeven zullen worden. Alles wat de ziel, of het lichaam nodig heeft, zal u toegeworpen worden, want onze focus is op de juiste manier gericht. Jezus zegt dan ook: ‘Geef aan God, aan anderen, geef uit uw geest en het zal u gegeven worden. God zal u teruggeven, zowel in de geest, als in uw zielenleven en zelfs in uw lichaam.’

‘Geeft en u zal gegeven worden: een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven. Want met de maat, waarmede gij meet, zal u wedergemet worden.’ (Luk. 6:38)

Het is daarom zaak, om de dingen op zijn manier te doen en voor zijn juiste motieven, zodat wij leven voor zijn heerlijkheid en niet alleen voor ons zelf.

Hier is dan de geestelijke waarheid: Omhuld met Christus, volmaakt gemaakt voor altijd. God heeft u gezegend in Christus met elke geestelijke zegening. God heeft u zoveel geestelijke zegeningen gegeven. Daar hebt u de rest van uw leven voor nodig, om op slechts een deel van die zegeningen uw hand te kunnen leggen.

Weet u nog, wat Paulus aan het einde van zijn leven zegt, en dat nog wel na leven, gekenmerkt door een lange en rijke bediening? Dan zegt hij:

12 ‘Niet, dat ik het reeds zou verkregen hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar ik jaag ernaar, of ik het ook grijpen mocht, omdat ik ook door Christus Jezus gegrepen ben.

13 Broeders, ik voor mij acht niet, dat ik het reeds gegrepen heb,

14 maar een ding doe ik: vergetende hetgeen achter mij ligt en mij uitstreckende naar hetgeen voor mij ligt, jaag ik naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus.

15 Laten wij dan allen, die volmaakt zijn, aldus gezind zijn.’ (Fil. 3:12-15)

Hier is een man van echt geloof. Hij is ook de man, die ons zoveel waarheid gebracht heeft over onze positie in Christus. En over de grote erfenis die wij hebben in Christus. Hij zegt het zo rijk: Ik heb nog niet de hand kunnen leggen op alles.

En ik neem geen genoegen met wat ik al verworven heb in het verleden, om dan te zeggen, dat ik mij al voor een behoorlijk deel geslaagd mag noemen. Daar stel ik mij wel tevreden mee. Nee, nee, helemaal niet.

Ik heb deze boodschap al zo ongeveer veertig jaar lang gesproken. En wat ik nog zo graag zou willen doen, elke dag, is de hand leggen op nog veel meer. Dat wil ik niet voor mijzelf, maar dat wil ik, zodat meer van zijn leven door mij gecommuniceerd kan worden naar anderen. Ik wil voortdurend de hand kunnen leggen op alles, waarvoor Hij de hand op ons gelegd heeft. Dat heeft niets te maken met ervaringen van de Geest, maar het betekent, de hand kunnen leggen op de openbaringen van Gods Woord door geloof. Als het daar is in zijn Woord, dan is

het er voor mij. Maar ik moet er in geloof de hand op leggen en dan moet ik het uitwerken in mijn leven, in de zin, zoals Paulus daarover schrijft:

12 Daarom, mijn geliefden, gelijk gij te allen tijde gehoorzaam zijt geweest, blijft ... uw behoudenis bewerken met vreze en beven. (Fil. 2:12) Amen?

Elke dag dienen wij ons heel bewust te onderwerpen aan het leven van de Geest, om geleid te worden door de Geest, de Geest van Waarheid. Hij zal het Woord der Waarheid nemen en ons verklaren elke dag opnieuw.

Maar als wij allen, zoals we hier zijn, dat niet doen, weet u wat er dan onvermijdelijk zal gebeuren? Dan gaan wij leven in ziels leven. En als wij dat doen, dan komt er zoveel verwarring.

In het lichaam van Christus is zoveel verwarring. Het is bijna ongelooflijk. En dat is alleen zo, omdat mensen afgaan op ervaringen in plaats van de openbaring van de Waarheid.

De enige manier om de echte ervaringen van God te kunnen onderscheiden van valse ervaringen, van pure emoties, of van verbeelding, of zelfs de manier om verkeerde geesten te onderscheiden, is door na te gaan, wat er geschreven staat, of gebeurt in Gods Woord. Maar doet men dat niet, dan is het niet verwonderlijk, dat zovele mensen op zovele plaatsen totaal verkeerde manifestaties toestaan. En zij zeggen dan, dat die van de Heilige geest zijn. Maar dat is niet waar.

Tenminste niet alle. Ik zal er u een voorbeeld van geven. Mensen hebben mij verteld, dat er tijdens bijeenkomsten sommige mensen waren, die blaften als honden. Nooit in duizend jaar zal dat het werk van de Heilige Geest kunnen zijn. En waarom niet? U zou eens op moeten zoeken, wat de Schrift zegt over honden. In het laatste hoofdstuk van Openbaringen, daar zegt Jezus zelf, dat de honden buiten het Koninkrijk zijn.

‘Buiten zijn de honden en de tovenaars, de hoereerders, de moordenaars, de afgodendienaars en ieder, die de leugen liefheeft en doet.’ (Openb. 22:15)

Denkt u nu werkelijk, dat de Heiligen Geest zou maken, dat ook maar iemand zou handelen als iemand, die buiten het Koninkrijk staat?

U kunt toch ook wel zien, dat wanneer u met behulp van het Woord van God dingen zo uittest, dat dan duidelijk wordt, dat zulk gebeuren vals was?

Maar ik heb heel wat mensen ontmoet, die beweerden, dat dit soort dingen gebeurden door de werking van de Heilige Geest. Dat is misleiding.

En wat heel vaak gebeurt, is dat men een mengsel krijgt. God begint iets te doen, maar dan komt de mens en die keert het in zielsbeleving. Het Woord van God snijdt het uit een en zegt: Dit is van god, maar dat was niet van God. Zijn we er nog?

En zodra u toestaat dat er dingen gebeuren, die niet van God zijn, maar die dingen toch noemt, als zouden ze van God afkomstig zijn, dan is het heel gemakkelijk voor de duivel, om misleiding te brengen.

Dat is waarom wij ons zo vast moeten houden aan de Waarheid.

Dit is Jezus die spreekt:

15 ‘Dat in goede aarde, dat zijn zij, die met een goed en vroom hart het woord gehoord hebbende, dat vasthouden en vrucht dragen in volharding.’ (Luk. 8:15)

Houdt vast aan de Waarheid met een eerlijk en een goed hart. Weet u, over wie Hij dit zegt? Over die mensen, die honderdvoudige vrucht voortbrengen. Er zijn er, die dertigvoudig, zestigvoudig en ook honderdvoudig vrucht voortbrengen. Maar degenen, die honderdvoudige vrucht voortbrengen, daarover zegt Jezus, dat het die mensen zijn die met een goed en vroom hart het woord gehoord hebben en dat vasthouden en vrucht dragen in volharding. Zijn we er nog?

De openbaring van Gods Waarheid is zo fantastisch, zo groots. Maar het grootste probleem is om te geloven, dat het ook waar kan zijn voor ons:

‘Wat bedoelt u? Dat God mij vanochtend op deze zaterdag morgen bekleed ziet met Christus? En dat Hij naar mij kijkt, en mij vrij van zonden ziet? Dat Hij naar mij kijkt, en ziet Hij dan, dat Jezus Christus mijn gerechtigheid is, en dat Hij ook mijn heiligheid is? Ziet Hij mij echt, even rechtvaardig, even heilig als Christus Jezus? Bedoelt u echt te zeggen, dat God mij nu, vanochtend, ziet als mede-erfgenaam van Christus? En dat Hij mij ziet als één, die verheerlijkt is, die in het Koninkrijk van God gezeten is in de hemel? Bedoelt u echt, dat God mij deze morgen ziet als burger in zijn hemelrijk?’

‘Ja’. En dat is het evangelie.

En wat ook maar minder is dan dat, is niet het evangelie, maar een vals evangelie. Als iemand maar een deel van de Waarheid neemt en doet voorkomen, alsof dat de Waarheid helemaal zou zijn, dan verkondigt hij een vals evangelie. En daarom zegt Paulus ook:

‘Ik verklaar, dat ik niet nagelaten heb, u al de raad Gods te verkondigen.’ (Hand. 20:27)

Wij moeten daarom geloven in de gehele openbaring van wat God voor ons heeft gedaan.

Ik zal u nog wat meer vertellen. Ik bedoel over die kinderen, over wie ik het al eerder had.

Als God deze dingen kan bewerkstelligen in kinderen van zeven tot twaalf jaar, dan zou Hij dat toch ook moeten kunnen doen in ons. Maar zowel de kinderen, als ook onze jeugd, onze tieners, hebben God heel krachtig zien werken op hun scholen. Want zij aanbidden God niet alleen en ontmoeten Hem, maar zij hebben gebeden: Heer, hoe kunnen wij ons land bereiken? En God zei tegen hen: Kijk eens, alle mensen van het Verenigd Koninkrijk gaan naar school. En daarom zorg ervoor, dat het evangelie de scholen binnenkomt. En iedereen van de bevolking zal het zuivere evangelie horen.

Het enige probleem is, dat het in ons land heel moeilijk is, om de scholen binnen te komen, om er het evangelie te prediken.

Dus zei de Heer: ‘Dan gaan de kinderen er prediken. Laat die mijn getuigen maar zijn, want niemand kan de kinderen tegenhouden, om naar school te gaan.’

En dat is dan ook precies, wat deze kinderen doen.

Maar op school kunnen zij natuurlijk geen gebedssamenkomsten houden in de klas, of op de speelplaats. Wat hebben zij daarom dus gedaan? Wel, in de evangeliën kunt u lezen, dat Jezus tijdens evangelistische bijeenkomsten zieken genas.

En als zo’n kind zijn positie in Christus kent – en die kinderen kennen deze positie voor hen maar op een heel eenvoudige manier – dan toch hebben zij weet van hun autoriteit in Christus. Dus nu genezen zij hun vrienden.

Maar je begint op school toch niet zomaar je vriendjes de handen op te leggen. Het gaat hier namelijk om niet-christelijke vriendjes. Wat zij daarom doen - precies zoals Petrus en Johannes hadden gedaan kort na Pinksteren - is het volgende: Zij zeggen tegen hun vriendjes: ‘Ik wil, dat je mij nu even aankijkt. In de naam van Jezus, bestraf ik die ziekte en zeg, dat je er nu vrij van bent gezet.’ En wat gebeurt er? Zij worden genezen. Want zij handelen in de autoriteit van het Koninkrijk.

Precies zoals Jezus had gezegd, dat zij moesten doen, zo doen zij ook. Zij genezen de zieken.

En dan gaan zij niet voor hen staan bidden. Nee, zij doen, zoals Jezus had gezegd:

‘Als gij in een stad komt, waar men u ontvangt ... geneest de zieken, die er zijn, en zegt tot hen: Het Koninkrijk Gods is nabij u gekomen. (Luk.10:8,9)

Of zoals ergens anders staat:

‘Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet.’ (Matt.10:8)

En dus genezen zij hun vriendjes. De kinderen, die dan genezen worden, komen natuurlijk met hun vraag: ‘Hoe heb je dat nu weer voor elkaar gekregen?’ Want zij begrijpen niets van God. Maar alles, wat zij weten, is dat hun hoofdpijn weg is, of een mank been doet het weer goed, of wat er ook maar aan de hand was.

Maar zodra zij die vraag stellen - 'Hoe heb je dat gedaan?' - dan beginnen onze kinderen te praten over de Heer. 'Ik heb het niet gedaan, maar het is Jezus Christus in mij.'

Sommigen van onze tieners zorgen ervoor, een uur voordat de school begint, er te zijn. Dan nemen zij er de tijd voor, om voor hun school te bidden, zodat er een beweging van God zal zijn op de scholen.

Niets is er te bereiken zonder gebed. En dat geldt even goed voor hen, wil God ook daar op hun school een werk kunnen doen. Zij willen, dat de effecten van hun getuigenis stand kan houden, en dan is er gebed voor nodig. Als dat een werk van God zal zijn, dan moet het geboren worden vanuit gebed.

Sommigen van hen begonnen met één of twee, maar nu zijn er al twintig of dertig kinderen, die bidden. Hoe kan dat nu gebeuren? Dit zijn jonge mensen, die hun positie in Christus uitleven.

Ziet u, in heel wat kerken zijn even goed jonge mensen van die leeftijd. Maar daar wordt hun niet onderwezen, dat ook zij dit kunnen doen, want zij zijn toch immers ook gelovigen en God wil hen aanmoedigen, om ermee door te gaan.

Nu zijn er heel veel volwassenen in onze kerk die warempel precies het zelfde beginnen te doen, want de kinderen hebben deze mensen laten zien, wat mogelijk is. Heel veel van deze volwassenen hadden al heel lang - veel te lang - alleen maar de stoelen in de kerk warm zitten houden. Zij begonnen te vragen: 'Onderwijs mij, zegen mij, help mij', in plaats van op te staan in geloof, wetend wie zij zijn, bekleed met Christus, met de autoriteit van Gods Koninkrijk, zoals Jezus dit aan de mensen bekend had gemaakt. Want Jezus had dit zijn volgelingen gegeven en bevolen, dat zij onder alle volkeren discipelen zouden maken, die eveneens weer vervuld zouden worden met de kracht van de Heilige Geest, om getuigen van Hem te zijn.

Ziet u, het is in u. En wat is dat dan allemaal? Christus is in u, de volheid van Gods leven, de volheid van zijn kracht. Het is of dat, of u bent geen christen. Dus als u een christen bent, dan heeft u de volheid van zijn leven en de volheid van zijn kracht. De Geest der Waarheid is in u en Hij zal anderen bevrijden door het Woord der Waarheid.

En hoe communiceren wij die Waarheid? Door haar uit te spreken. En daarom genas Jezus zo veel mensen, door alleen een woord te spreken. Halleluja!

Jakobus vertelt ons, dat de tong een klein onderdeel van ons lichaam is.

4 'Zie, ook de schepen, ofschoon zij zo groot zijn en door sterke winden voortgedreven worden, worden door een zeer klein roer gestuurd, waarheen maar het geloven van de stuurman wil.

5 Zo is ook de tong een klein lid en voert toch een hoge toon.

Zie, hoe weinig vuur een groot bos in brand steekt.

6 Ook de tong is een vuur, zij is de wereld der ongerechtigheid; de tong neemt haar plaats in onder onze leden, als iets, dat het gehele lichaam bezoedelt en het rad der geboorte in vlam zet, terwijl zij zelf in vlam gezet wordt door de hel. (Jak. 3:4-6)

En zo goed als een roer een klein onderdeel van een schip is en toch de koers van dat schip bepaalt, zo doet de tong dat precies zo. Met andere woorden, de richting, of de bestemming van uw leven wordt bepaald door wat u uitspreekt. Wat u uitspreekt over uw leven, of wat u uitspreekt over de levens van mensen om u heen, dat is bepalend voor wat er met u gebeurt. Dat zegt het Woord van God.

Elk woord dat u zegt, is te beschouwen als een zaad. U zaait of zaden van waarheid, of u zaait onkruid. Elke keer dat u uitspreekt, wat in overeenstemming is met het Woord van God, dan zaait u in de Geest, dan zaait u leven, dan zaait u wat goed is, wat waar is en wat vrijheid brengt. Maar elk negatief woord, dat de Waarheid tegenspreekt, heeft precies het tegenovergestelde effect. Dat brengt eigenlijk vloek voort in uw leven en beslist geen zegen. Wat Jakobus dus zegt:

9 Met haar loven wij de Here en Vader en met haar vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis Gods geschapen zijn:

10 uit dezelfde mond komt zegening en vervloeking voort. Dit moet, mijn broeders, niet zo zijn. (Jak. 3: 9,10)

Dit betekent dus, dat uit onze mond dat voort kan komen, wat leven geeft, maar ook wat leven wegrooft.

Wij kunnen ook heel goed zien, dat dat zo niet behoort te zijn. Want zo wordt in Spreuken gezegd:

11 De mond des rechtvaardigen is een bron van leven, maar de mond der goddelozen verbergt geweld. (Speuk. 10:11)

U ontvangt dus leven, terwijl ik van morgen zo tot u spreek. En mijn mond is een fontein van leven, terwijl ik de Waarheid van Gods Woord proclameer.

Het is niet alleen, wanneer wij prediken, maar het is ook in gewone gesprekken het geval. We kunnen zegenen, bemoedigen, genezen, mensen bevrijden, hen opbouwen, òf we kunnen oordelen, beschuldigen, verdoemen, mensen zich heel erg depressief laten voelen, mensen neerhalen. Dat is allemaal met de tong te bewerken. Wanneer wij in overeenstemming met de Waarheid van Gods Woord spreken, dan spreken we in de Geest. Wanneer we in negatieve zin spreken, dan spreken we vanuit onze eigen ziel.

Soms kunt u iemand een zogenaamd woord van profetie horen uitspreken, dat dan oordelend en veroordelend is. En daarna voelt iedereen er zich beroerd bij. Ik raad u aan, om zulke woorden totaal te negeren. Woorden van dien aard komen niet van de Geest van God.

Zelfs wanneer God correctie wil aanbrengen, dan zal Hij dat altijd samen laten gaan met bemoediging. Bijvoorbeeld wanneer de Geest schrijft aan de zeven gemeenten, zoals u kunt lezen in de hoofdstukken twee en drie van de Openbaring van Johannes, dan bouwt Hij hen eerst op, vervolgens geeft Hij het woord van correctie en daarna geeft Hij hun weer grote beloften van wat zal gebeuren, als zij zich bekeren. Hij is altijd positief.

En dat zegt de Schrift ook:

3 Maar wie profeteert, spreekt voor de mensen stichtend, vermanend en bemoedigend. (1 Cor.14:3)

Alle profetie moet dus zo zijn, dat het ook bemoedigt. Alle profetie.

Als het niet bemoedigend is, dan komt het niet van de Geest van God. Het Woord van God snijdt uiteen en laat zien, wat van de Geest is en wat van de ziel is.

Maar waar komen die woorden dan vandaan? Van de ziel van degene die gesproken heeft.

Deze heeft een oordelende houding en wil al de andere mensen vertellen, wat zij behoren te doen.

Heel vaak kunt u aan zulk soort mensen opmerken, dat zij een onafhankelijke houding hebben, niet gemakkelijk rekenschap willen afleggen en weigeren, zich te onderwerpen aan wiens autoriteit dan ook. En dat zegt eigenlijk genoeg over hen. U begrijpt toch wel, waarover ik het heb?

En, weet u, het leiderschap van de gemeente zal zulk profeteren niet moeten toestaan. Even goed zou de leiding geen manifestaties moeten toestaan, die niet door de Schrift worden bevestigd. Dat zal de Geest beslist niet beperken, maar eerder meer van de Geest vrij zetten. Maar wanneer wij dingen toelaten, die niet door de Schrift worden ondersteund, dan zal de Geest daardoor worden bedroefd. En er gaan meerdere dingen verkeerd. Alles valt uit elkaar tot chaos en verwarring in het lichaam.

Is er hier iemand, die begrijpt, waarover ik het heb?

Dus het is heel erg belangrijk, dat wij mannen en vrouwen van het Woord zijn.

Ik wil deze bijeenkomst beëindigen door nog het volgende te zeggen, aan de hand van de volgende teksten:

17 'Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus.'
(Rom. 10:17)

6 Zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken. (Hebr. 11:6)
(22 Houd gij het geloof, dat gij hebt bij uzelf voor het aangezicht Gods . Zalig is hij, die zich geen verwijten maakt bij hetgeen hij goed acht.

23 Maar wie twijfelt, wanneer hij eet, is veroordeeld, omdat hij het niet uit geloof doet.)
En al wat niet uit geloof is, is zonde.' (Rom. 14:22,23)

Het is niet mogelijk, om scheiding te maken tussen geloof in God en geloof in wat Hij zegt. Dat is, omdat God is, wat Hij zegt. Alles wat Hij zegt, drukt iets uit over Hemzelf. Zoals ook alles, wat u zegt, iets laat zien over uzelf.

Zegt u nu zelf, als u vanmorgen hier in deze samenkomst naar mij hebt zitten luisteren. U moet toch wel hebben onderscheiden, wat ik geloof, want mijn woorden openbaren aan u, dat ik geloof in Jezus ... , ik geloof de openbaring van de Waarheid, ik geloof het evangelie en ik ken de Waarheid, en dat deze veel belangrijker is, dan mijn eigen gedachten, gevoelens, of mijn verlangens. Die zullen samen met mij sterven, maar de Waarheid zal blijven bestaan, want zij is eeuwig. Mijn mening kan voor niemand bevrijding betekenen, maar de Waarheid van God kan mensen bevrijden.

En als kleine kinderen andere kinderen kunnen bevrijden door in hun leven het Woord uit te spreken, denkt u er dan eens over na, welke prachtige mogelijkheden er voor u klaar liggen. Wanneer u bidt, wanneer u een getuigenis geeft, of wanneer u gewoon met iemand in gesprek bent, hoeveel leven en kracht en vrijheid er in de levens van mensen kan komen, gewoon al wanneer u gelooft in de Waarheid, de Waarheid uitleeft en wanneer u deze ook uitspreekt. Halleluja!

Maar dat kunt u alleen maar doen, als u vol bent van de Waarheid. En daarom voedt u zich toch elke dag opnieuw met de Waarheid.

Laten we het boek Spreuken eens opslaan:

20 'Mijn zoon, sla acht op mijn woorden, neig uw oor tot mijn uitspraken;

21 laat ze niet wijken uit uw ogen, bewaar ze diep in uw hart.

22 Want zij zijn leven voor wie ze vinden , genezing voor hun ganse lichaam.

23 Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de oorsprongen des levens.
(Spr. 4:20 - 23)

Mijn Woorden zijn leven, zij geven en garanderen gezondheid aan uw gehele wezen.

Halleluja! Amen!